

Opinió

Podem continuar amb aquest ritme tan frenètic? És possible alimentar un món tan superpoblat sense acabar amb el nostre planeta?

Els recursos de la Terra són limitats i malgrat això, en els països desenvolupats no parem de consumir desenfrenadament com si els recursos fossin il·limitats.

Calcular amb precisió el nombre d'habitants del nostre planeta és una tasca impossible, perquè la xifra no para de créixer, és imparable. Cada segon neixen 4 persones. Cada dia, 360.000. Això, tenint en compte que la xifra de defuncions és de 151.000 diàries, implica que el creixement net de la població mundial és de 209.000 habitants per dia. Si aquest ritme es manté, els més de 7.464 milions de persones que viuen avui al món seran 8.500 milions l'any 2030, 9.700 milions l'any 2050 i 11.200 milions a finals de segle. Durant milers d'anys el creixement va ser molt lent. Tot va canviar amb la revolució industrial: si el 1800 els habitants del món no arribaven als 1.000 milions, l'any 1900 ja n'eren 1.500 milions i, l'any 2000, 6.000 milions.

Una xifra tan gegantina ens planteja els interrogants de si és possible alimentar tota aquesta població i si es pot fer sense exhaurir els recursos de la Terra?

No només la població creix, sinó que ho fa a un ritme vertiginós, mai vist. En unes quantes dècades la població ha crescut més que en tota la història de la humanitat. Predir el futur és complicat. En qualsevol cas, i amb les dades actuals, sembla evident que ens encaminem cap a un món

superpoblat. Hi ha recursos, però estan mal repartits. Dels 7.500 milions de persones que hi ha avui al món, la meitat no tenen una alimentació adequada en termes nutricionals. 1.000 milions passen gana. De menjar n'hi ha, però la combinació entre una distribució deficient i uns preus sovint il·lògics fa que no arribi a tot arreu ni a tothom. El resultat d'aquest desequilibri és conegut: mentre que una part del món té un accés deficient a l'alimentació, l'altra en produeix, i en compra, més dels necessaris.

Els tècnics calculen que, si es vol alimentar tothom, en pocs anys el món haurà de multiplicar per dos l'actual producció d'aliments. La qüestió és saber si aquest augment és possible des d'un punt de vista industrial... i aconsellable des d'un punt de vista mediambiental.

Fins ara només Occident sacsejava els recursos del planeta. Som nosaltres els que produïm més del que comprem, els que mengem més del que necessitem, els que llencem tones i tones d'aliments a les escombraries, els que seguim una dieta basada en la sobreexplotació dels recursos naturals, els que consumim aliments produïts a l'altra banda del món...

Un model insostenible basat en l'agricultura intensiva i en l'extensió de la ramaderia, dues pràctiques que comporten contaminació, sequera, desforestació... Al darrere de la seva imatge bucòlica, amable i natural, l'agricultura amaga un conjunt de pràctiques enormement negatives per al medi ambient fins al punt que és, avui, la principal amenaça ecològica del planeta. Cap altra activitat humana contamina tant.